

عراق شلمچه را نيز به تصرف درآورد

در نماز جمعه هفته گذشته تهران "حزب الله" را دلداري داد كه فم نخوريد، جنگ پيروزي و شكست دارد، اما پيروزي نهايي از آن جمهوري اسلامي است!

شكست شلمچه و شكست فاو در شرايط بيشتري بسيج جنگي صورت گرفته است. رژيم مامهاست كه با وعده پيروزي نزديك بيشتري گوشت دم توپ را در جبهه ها انباشته كرده و مدام در بوق وكرنا مي دمد كه به زودي ضربه نهايي را خواهد زد. اما اكنون ورق برگشته است بسيج جنگي ديگر ثمري نمي دهد و با "مواج انساني" نمي توان كاري از پيش برد.

شكست هاي اخير داعيه پيروزي نهايي را بيش از گذشته تهی و پوچ ساخت. به لحاظ نظامي نقطه تعيين كننده در جنگ ايران و عراق، جبهه جنوب است. رژيم تا اواخر سال ۶۵ توانست در اين منطقه پيشروي هايي داشته باشند، اما اكنون آنچه را كه در جريان عمليات خونباري همچون كربلاي ۴ و ۵ به دست آورده بود، از دست داده است و ديگر حتي در شعارهاي تبليغاتي "حزب الله" نيز نمي تواند از روياي فتح بصره اثری باشد. رژيم براي پيشروي در جبهه جنوب ابتدا بايد خود را در موقعيت نظامي پس از كربلاي ۴ و ۵ در دي ماه سال ۶۵ قرار دهد. اين امر مستلزم تكرار آن عمليات خونبار است. اما رژيم ديگر به هچ رو قادر نيست كربلاها را تكرار كند. بسيج جنگي ثمری نمی دهد، نفرت توده اي از جنگ رژيم را هر چه بيشتر در تنگنا مي گذارد، وضع اقتصادي مدام فلاكتبارتر مي شود و شرايط بين المللي هر روز بيشتر از روز پيش به ضرر فقا تمام مي شود.

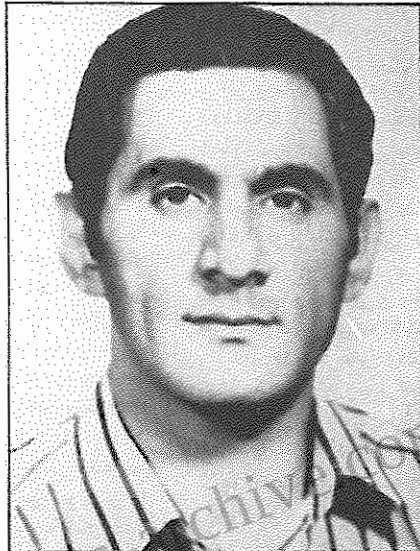
بقيه در صفحه ۳

عراق، در روز چهارشنبه ۴ خرداد (۲۵ مه) با دست زدن به يك حمله برق آسا شلمچه را به تصرف خود درآورد. عراق پيش از به تصرف درآوردن شلمچه براي جلوگيري از تمرکز نيروهاي جمهوري اسلامي به شكل قافل گير كننده اي به سوما حمله برده بود. جمهوري اسلامي شكست شلمچه را تايد كرد. اين شكست ضربه رواني شكست فاو را تشديد كرد و بر سرگشتگي و درماندگي فقا افزود. خامنه اي

اكثریت

نشریه سازمان فدائيان خلق ايران (اكثریت) در خارج از کشور

دوشنبه ۹ خرداد ۱۳۶۷ برابر ۳۰ مه ۱۹۸۸
بها ۰ غریال - سال پنجم - شماره ۲۰۹

از دروازه تاريخ گذشت

و

به افسانه ها پيوست

فدائي قهرمان، انوشيروان لطفی را هفته گذشته گشتند

در صفحه ۲

به مناسبت روز جهانی کودک

كودك آيراني در چنگ طاعون جمهوري اسلامي

اساسي كودكان، حقوقي كه دولتها موظف به رهايت و ايجاد شرايط تايمين آن هستند ذكر شده است. در بخشي از اين اعلاميه تاكيد شده است:

"كودك از لحظه هستي داراي حقوقي است كه جامعه موظف به شناسايي آن است. و از آن جا كه كودكان به هلت ناتواني جسمي و فكري قادر به دفاع از حقوق خود نيستند توجه به حقوق آن ها در حيطه وظائف دولتها، خانواده و سازمان هاي مربوطه در سطح ملي و بين المللي است تا موجبات رشد جسمي، فكري، اخلاقي و روحي كودك از بدو زایش تايمين شود."

نشریه اکثریت تاکنون در سال روز اول ژوئن مقالاتی در تشریح وضعیت کودکان کشورمان درج کرده است. در این مقالات تلاش

بقیه در صفحه ۶

روز اول ژوئن (۱۱ خرداد) روز جهانی کودک است. ۳۹ سال پيش به ابتكار فدراسيون بين المللي دموكراتيك زنان و اتحاديه بين المللي جوانان اين روز بر تقويت مبارزه مهبسته بين المللي در راه بهبود شرايط زيستي كودكان، در جهاني صلح آميز، بعنوان روز كودك تعيين شد. ايجاد فضاي هاري از دلهره جنگ و تايمين يك زندگي فارغ از كابوس فقر و گرسنگي، جمل و ناساماني براي كودكان اهدائي است كه در روز جهاني كودك، نيروهاي صلح دوست و ترقيخواه جهان مساهمي و مبارزات خود را در راه آن يگانه و هماهنگ مي كنند.

در سال ۱۹۵۸، ۹ سال پس از اعلام اول ژوئن بعنوان روز جهانی کودک، "اعلاميه حقوق كودكان" به تصويب سازمان ملل متحد رسيد. در اعلاميه حقوق

گردانندگان رژيم ولايت فقيه به جان هم افتاده اند

حكومتی، از سوی جناح شكست خورده در انتخابات و تعرضي به حريم ممنوعه جنگي محسوب مي شود.

در همين زمان آن دسته از كانديداهاي مربوط به جناح طرفدار فقه سنتي كه از حضور در مجلس دور سوم بازمانده اند، تبليغات عليه وزارت كشور و هيأت اجرائي را شدت مي دهند. روابط تيره تر مي گردد و نزاع بالا مي گيرد. جناح طرفدار دولت نيز كه از پيروزي اخير خود در تصرف اكثر كرسي هاي مجلس سرمست است، اقدام به حمله متقابل مي كند. در شيراز، هادي ففاري "حزب الله" را هدايت مي كند كه به دفتر نمايندگي روزنامه رسالت حمله كنند و در تهران، بنا به خبر روزنامه رسالت ۱۹ ارديبهشت، ۳۰ نفر از "فريب خورده گان دلوك و اكلت دست" در سخنراني آيت الله يزدي در محديه تهران آشوب بپا

بقیه در صفحه ۳

روز ۸ خردادماه، زماني كه هنوز گرد و خاك نزاع جناحهاي درون حكومتي بر هوای ارگانهاي حكومتي سنگيني مي كرد، سومين دوره مجلس شوراي اسلامي با قرائت پيام خميني خطاب به مجلس جديد، بالاخره آفاز به كار كرد. اما چنند روز پيش از آن در سطح كشور نامه اي كه امضاء گلپايگاني و مرعشي نجفي را با خود داشت، بطور وسيع منتشر مي شود كه در آن سياست جنگي رژيم به زير سؤال كشيده شده است. در اين نامه از خميني درخواست شده است كه به جنگ با عراق خاتمه داده شود و مناسبات با هربستان سعودي به روال هادي باز گردد.

همزمان با اين واقعه روزنامه رسالت ۱۹ ارديبهشت نيز در سرمقاله اي سياست جنگي رژيم را به زير ضرب مي برد كه متن آن را در همين شماره "اكثریت" مي خوانيد. اين اقدام نيز برهم زدن "قواعد بازی" جناحين

او از دروازه تاریخ گذشت و به افسانه‌ها پیوست

واندی پیش از آن، با انقلاب از زندان شاه رهایی یافته بود، در حالیکه عنوان شایسته قهرمان مقاومت را با خود داشت. در زندان خمینی، جلادان می‌دانستند که در برابر خود چه شیر گردنفرازی را دارند؛ مردی از تبار شهیدان، که همه جلادان ساواک را در برابر خود عاجز کرده بود. مصاف آواز شد و ادامه یافت، ماه به ماه رسید و سال به سال تا پنج سال، هر آنچه که می‌توانستند با او کردند، اما این فرزند برومند مردم راجز سرپایداری نبود. ذره ذره جان‌ش را می‌کشیدند، همه استخوانهای تنش را درهم شکستند، اما زانوانش به خاک نمی‌رسید. جلادان خمینی نیز همچون جلادان شاه عاجز شدند و پس‌انگانه قصد جان‌ش کردند. مدتها بود که می‌خواستند او را بکشند، اما از جمله‌بخاطر وجود کارزار گسترده بین‌المللی، که پس از انتشار خبر دستگیری وی بر پا شده بود، رژیم ناگزیر به تأمل بود.

اما رژیم تبهکار خمینی بالاخره این نیت پلید خود را عملی ساخت و کاری را که مزدوران شاه آواز کرده بودند به پایان رساند با شلیک جوخه اعدام، دل سرشار از عشق آنکه از دل پاک حقیقت زاده شده بود، از تپش باز ماند.

انوشیروان لطفی، این فرزند برومند خلق و قهرمان مردم ایران را در روز پنجم خرداد، پس از پنج سال شکنجه و شلاق، به جوخه اعدام سپردند. بدینگونه رژیم سفاک خمینی، جنایتی را مرتکب شد که رژیم شاه از انجامش عاجز مانده بود. با این جنایت دفتر زندگی سراسر مبارزه و حماسه رفیق انوشیروان لطفی عضو مشاور هیات سیاسی کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بسته شد، اما او همچون یک قهرمان شایسته ملی یاد و نام و خاطره‌اش در تاریخ حک شده است و فراتر از آن حماسه جانبازها و دلاوریهای افسانه گونه‌اش مرز تاریخ را در می‌نوردد. بگذار دشمن در مانده که توان کتمان این جنایت مخوف را ندارد، خبر آن را به کوتاهی در روزنامه‌هایش بنویسد، او اما جای جاودانه خود را در دل مردم یافته است.

پنج سال پیش از این، در تابستان سال ۶۲ بود که جلادان رژیم خمینی با بسیج گروه بزرگی از اکیپ‌های تعقیب و مراقبت، بالاخره توانستند او را اسیر کنند و در سیاهچال به شکنجه بکشانند. برای این انقلابی پز سابقه، زندان و شکنجه ناآشنا نبود، او تنها چهار سال

فدایی قهرمان

انوشیروان لطفی را هفته گذشته گشتند

برای نجات جان زندانیان سیاسی بیاخیزیم!

روز پنجشنبه ۵ خرداد با تیرباران فدایی خلق، انوشیروان لطفی، پایان نبردی که پنج سال تمام در شکنجه‌گاه‌های مخوف خمینی، بین درنده‌خویی حیوانی با شرف انسانی و پایمردی جریان داشت، رقم خورد. در این روز فدایی خلق انوشیروان لطفی باقامتی استوار قدربرافراشت که همان ای دشمن مردم! این منم پیروز این میدان، انوشیروان لطفی قهرمان ملی شد. از زمان دستگیری رفیق لطفی، جنایتکاران حاکم، در کنار اعمال ددمنشانه‌ترین شکنجه‌ها برای به زانو افکندن رفیق انوشیروان لطفی عضو مشاور هیات سیاسی کمیته مرکزی سازمان، و نابودی شخصیت انقلابی وی، مترصد فرصتی بودند که با برآورده نشدن هدف نخست، جان وی را بستانند. اما این هدف پلید نیز با موانعی جدی مواجه بود. کارزار بین‌المللی برای نجات جان رفیق لطفی ابعاد گسترده یافت. در دو ساله اخیر، هزاران نامه و تلگرام اعتراضی از سوی شخصیت‌های برجسته سیاسی بین‌المللی و بشردوستان ایرانی و خارجی به سران و نمایندگان رژیم، انجام صدها حرکت اعتراضی به اشکال مختلف (تظاهرات، اعتصاب غذا، جمع‌آوری و ارسال طومارهای امضاء...) همه و همه باعث شدند که فقه‌های جنایتکار امکان تیرباران رفیق انوشیروان لطفی را نیابد. کارزار جهانی برای نجات جان لطفی توانست حکومتگران تشنه خون انقلابیون را به اعدام اجرای احکام اعدام از پیش صادر شده وادارد.

"چرا اعدامشان کردند؟"

رژیم در ادامه سیاست جنگی خویش به بن بست رسیده است. شکست‌های پی‌درپی نظامی بشدت موقعیت سیاسی رژیم را تضعیف کرده است. بحران اقتصادی خدمت نوینی یافته است. نارضایتی توده‌ای، انرژی ذخیره برای جاری شدن سیل‌های بنیان‌کن را افزایش داده است. شکاف در برج و باروی حکومتی تشدید شده است. نتیجه اینکه باید به خلق هشدار داد. باید توده‌ها را ترسانند. باید هاقبت مبارزه با رژیم را به انقلابیون نشان داد. زندانیان سیاسی، گروگان‌های خلق نزد رژیم ضد مردمی خمینی تلقی می‌شوند. در چنین شرایطی است که رفیق انوشیروان لطفی در مقابل جوخه اعدام قرار داده می‌شود.

وظایف چیست؟

رژیم خمینی جنایت هولناکی مرتکب شده است. ربودن چنین گوهرارجمندی از آغوش خلق نه کوتاه مدت و نه دراز مدت نباید بی پاسخ بماند. آنچه که به وظایف تبلیغی و افشاگرانه در خارج از کشور مربوط می‌شود. سازماندهی و انجام فوری و گسترده همه‌اشکال موثر و امکانپذیر حرکات اعتراضی و افشاگرانه است. باید نفرت بشریت ترقیخواه از حکومت جنایتکار خمینی را در امواجی خروشان یگانه ساخت. جنبش توده‌ای گسترش خواهد یافت. رژیم پیش از پیش خواهد کوشید حکومت متزلزلش را ددمنشانه پاس دارد. گروگان‌های بسیاری از خلق نیز در اختیار دارد. بسیاری از دیگر زندانیان سیاسی منجمله فدائیان خلق رفقا رحیم اسدالهی و صمداسلامی در خطر جدی اعدام قرار دارند. باید با تمام نیرو در راه نجات جان زندانیان سیاسی رژیم. باید افشای جنایت اعدام رفیق انوشیروان لطفی را با مبارزه برای حفظ جان دیگر زندانیان سیاسی در پیوند قرار داد.

* انوشیروان لطفی یک فدایی خلق است. اما او فراتر از مرزهای سازمانی جای دارد. با آن قهرمانی سترگ و اسطوره‌ای او از دروازه‌های تاریخ گذشت. او اسطوره شد. وظیفه پاس داشتن این قهرمانی نیز مرزهای سازمانی نمی‌شناسد. ستایش لطفی، ستایش پایمردی است، ستایش قهرمانی است. ستایش انسانیت است. ستایش آزادی است. ستایش انقلاب است.

* برای نجات جان زندانیان سیاسی، برای بزرگداشت قهرمان ملی، انوشیروان لطفی و برای اعلام نفرت از این جنایت هولناک رژیم جنایتکار خمینی، با تمام توان، همبسته با همه نیروهای مترقی ایرانی و غیر ایرانی و با تمام نفرت خویش، در سراسر جهان فریاد بر داریم. ای جلاد مرگت باد!

آوازه خوان زخمی "دولاب"

باران نمی‌تواند
رقصی لطیف و خوب و نواز شگر-
باشد.
بر سقف خانه‌های جنوب شهر
بیاستف قلبهایی خونین -
باران همیشه باید، ویرانگر -
باشد.
آوازه خوان زخمی دولاب
زیبایی شکفتن و رفتن را
بجان پر توان سزاوارش -
می‌فهمد
وان را ز چاره ساز رهایی را
در جنبش خجسته مردم -
می‌داند

رضامقصی

باقامت بلند
با چهره‌می کشیده تر از رنج
زخم هزار ساله نسل را
بر دوش می‌کشد
تا خواب دیر سال بهاران باغ را
بیدار باش قافله‌ی باشد
(در راه پر مخافت این ساحل خراب)
او در مسیر حرکت تاریخ زنده‌اش
زیبایی شقایق خونین عشق را
در آرتباط صربی قلب جوان و تیر
در روزهای روشن پیوستن -
می‌داند
آوازه خوان زخمی دولاب -
می‌خواند:
بر سقف خانه‌های جنوب شهر
که قامت کشیده بدبختی -
از آزار تقاع هر چه بلندیست می‌گذرد

یک شکست دیگر برای جمهوری اسلامی

عراق شلمچه را نیز به تصرف درآورد

بقیه از صفحه اول

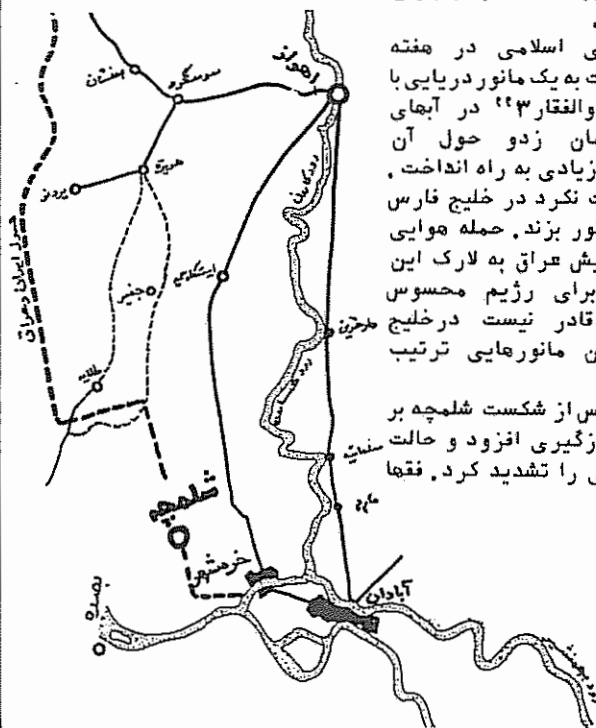
هراق، خاصه در جبهه جنوب، و جبهه مرکزی، ابتکار همل را به دست گرفته است. ژنرال همدان خیرالله وزیر دفاع صدام حسین در روز دوشنبه هفته گذشته (۲ خرداد) ارتش هراق را فراخواند تا دست به حمله گسترده ای بزند و ضمن بازپس گرفتن مناطق اشغال شده هراق، آن مناطقی را که کانون حمله به هراق است، به تصرف درآورد. ژنرال خیرالله در سخنرانی خود در برابر افسران هراقی در جبهه مرکزی، مهران، دهلران، قصر شیرین و سومار را جزو این مناطق دانست و اعلام کرد تصرف آنها جزو آماجهای نظامی اصلی هراق است.

در هفته گذشته، باز خطر آغاز مجدد جنگ شهرها برجسته شد. هراق تعدید کرد که اگر جمهوری اسلامی به حمله هوایی و توپخانه ای به شهرهای مرزی هراق - خاصه بصره - ادامه دهد، حمله به شهرهای ایران را از سر خواهد گرفت. هراق اعلام کرد یک فانتوم جمهوری اسلامی را که قصد حمله به بصره داشت، سرتگون کرده و در پاسخ به حملات رژیم ایران، نیروگاه نکا را بمباران کرده است.

جمهوری اسلامی در هفته گذشته دست به یک مانور دریایی با عنوان "ذوالفقار ۳" در آبهای دریای عمان زدو حول آن سروصدای زیادی به راه انداخت. رژیم جرات نکرد در خلیج فارس دست به مانور بزند. حمله هوایی دو هفته پیش هراق به لارک این خطر را برای رژیم محسوس ساخت که قادر نیست در خلیج فارس چنین مانورهایی ترتیب دهد.

رژیم پس از شکست شلمچه بر شدت سربازگیری افزود و حالت بسیج جنگی را تشدید کرد. فقا

برای جبران ضربه روانی پس از شکست فاو و شلمچه در تدارک آنند که هرچه سریعتر کشتار بزرگی به راه اندازند تا جلوی سرخوردگی "حزب الله" را بگیرند. خمینی در پیام خود به مناسبت افتتاح مجلس سوم، تاکید کرد که سر نوشت جنگ در جبهه ها تعیین می شود و نه در پشت میز مذاکره. او نیروهای مسلح رژیم را فراخواند تا هرچه سریعتر دست به حمله بزنند. خمینی خود به حساسیت اوضاع پی برده است. نفرت توده ای از جنگ هر آن ممکن است به انفجارهای توده ای منجر شود، ماشین جنگی دچار لختی شده و بسیج جنگی کار ساز نیست، همه و همه هایی که در مورد "پیروزی نهایی" داده شده پوچ از کار درآمده اند و تبلیغات جنگی دارد نتیجه عکس می بخشد، هراق در موضع برتری قرار گرفته است و گذشت زمان از هر نظر به ضرر رژیم تمام می شود. فقا می روند تا با دست زدن به عملیات جنگی جنون آسای تازه ای سرگشتگی خود را تکمیل کنند. در چنین شرایطی در برابر مبارزه توده ای ضد جنگ و ضد رژیم افقهای روشنی گشوده می شود. به سوی این افقهای روشن پیش تازیم و هر صه را بر فقا تنگ کنیم.

گردانندگان رژیم ولایت فقیه

به جان هم افتاده اند

تظاهرات برای "بیعت مجدد با امام" پانگرفت

مختلف مردم حزب الله تهران تحت عنوان بیعت با امام تصداجام راهپیمایی در روز سه شنبه را دارند، موضوع به عرض امام امت رسید. معظم له از حضور مردم در صحنه های انقلاب تشکر کردند و از امت حزب الله مخصوصا مردم تهران خواستند تا این راهپیمایی برگزار نشود.

مجلس سوم آخوندی در چنین فضایی آغاز به کار می کند. مخاطب پیام خمینی برای مجلس سوم، نه تنها کل مجلس، بلکه همچنین جناح مخالف دولت است. خمینی که همین دو ماه پیش خود دستور انشعاب جامعه روحانیت تهران را داده بود، در این پیام نیز مانند سخنان عید فطر جناح مخالف را به تفاهم دعوت کرد و نگرانی خود را از آتیه رژیم ابراز داشت. در پیام، خمینی ضمن تاکید بر حساسیت ویژه لحظه، بیان شده است که: "نیاز به تفاهم در حول مسائل داریم و چه بسا و سوسه ها ما را از رسیدن به اهداف بزرگتری که در پیش رو داریم محروم سازد." وی در همین حال به آنان تذکر داد که "مواظب نطق ها و گفته های خود باشند." به مسائل دامن نزنند و در نطق های قبل از دستور وقیر از آن ... توجه کنند. "حرمیت مجلس و نظام را" حفظ کنند. "صحّت و سلامت انتخابات را و مجلس را زیر سؤال نبرند."

دعوت به تفاهم، برای جناحی که تازه موج سنگین تعرض جناح مقابل را در انتخابات با آسیب از سر گذرانده است. تعرضی که هنوز هم آرام نگرفته و ادامه دارد، نمی تواند پذیرفتنی باشد. همه رویدادهای هفته اخیر نشان می دهد طرفین ستیز را با چنگ و دندان دنبال خواهند کرد. روند درگیریهای درون حکومتی، در واقعیت امر، مستقل از "صاحب امام" به راه خود ادامه خواهند داد. درگیریهای لفظی به حملات خیابانی کشیده شده است. به دفاتر و سخنرانی ها حمله می کنند، "حزب الله" به تعریف رسالت "فرب خورندگان دلک و آلت دست" منتظر فرمان رهبر هستند. جنگ درون حکومتی باز هم شدت خواهد یافت. حتی "امت" این "امام" هم به او بیعت نمی کنند. □

بقیه از صفحه اول

می کنند. روزنامه اطلاعات در سرمقاله روز ۲۱ اردیبهشت اعلام می کند که کاندیداهای رای نیآورده می خواهند شهر را برهم بزنند و به شورای نگهبان حمله می شود. انصاری نماینده خمینی در امر انتخابات، در یک مصاحبه مطبوعاتی که در اطلاعات ۲۱ اردیبهشت بازتاب یافت، شورای نگهبان را "دستهای پنهان" و "ماجراجو" می نامد و اعلام میکند: یک سری دستهای پنهان و ماجراجو و در حقیقت جو ساز، به دنبال جریان انتخابات تهران شروع کردند تا این شبهه را به ذهنها ابقا کنند که انتخابات مخدوش است ... برخی از اینها مطرح می کنند که اعلام صحّت انتخابات برای مصلحت نظام بوده است، نه برای صحّت انتخابات، که به نظر بنده این یک جریان سیاسی است و در حقیقت دستی پشت این قضایا وجود دارد. (اطلاعات ۲۱ اردیبهشت) این "دست" پشت این قضایا بهر حال نیرو هم دارد، هم شورای نگهبان را دارد، هم جامعه روحانیت مبارز را و هم ارگان دارد (رسالت) و هم در هرم قدرت، نیرو. مخالفت مردم با رژیم ولایت فقیه که آشکار است. بر این متن، تعرض "دست پشت این قضایا" برای خمینی فیر قابل تحمل است و "اهامت" او بر خودی ها نیز با علامت سؤال مواجه می گردد. در چنین شرایطی است که مجدداً سر و کله "حزب الله" پیدا می شود و اعلام می گردد که "حزب الله" روز سه شنبه ۳ خرداد ماه تحت عنوان "بیعت با امام" در تهران راهپیمایی خواهد کرد. ولی این "بیعت" در واقع "بیعت مجدد" است و "بیعت مجدد" هم هواقب و پی آمد سیاسی دارد و هم باید دید که تا چه حد از "موضع قدرت" صورت می گیرد، چنین است که روز دوشنبه ۲ خرداد ماه، دفتر خمینی اطلاعیه ای صادر می کند. متن خبر چنین است: "به گزارش واحد مرکزی خبر دفتر آیت الله خمینی با انتشار اطلاعیه ای اعلام کرد از آنجا که مطلع شدیم اقشار

رفسنجانی: با ترکیه علیه شوروی منافع مشترک داریم

هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس اسلامی در مصاحبه‌ای با خبرنگار تلویزیون ترکیه که متن آن در کیهان هوایی ۲۱ اردیبهشت چاپ شده است، به پرسشهایی در مورد جنگ و روابط ایران و ترکیه پاسخ داد. وی گفت: «همین امروز اگر امام صلاح بدانند که جنگ نباشد و به مسئولان کشور اعلام کنند، ملت به امام اعتماد دارند.» رفسنجانی افزود: «اگر شورای امنیت صدام را به عنوان متجاوز معرفی کند و جایی هم به عنوان داوری مشخص شود که درباره کیفر متجاوز نظر بدهد جنگ تمام می‌شود. ما چیز دیگری نمی‌خواهیم و هر چه هم آن مرکز داوری که مقبول ما هم باشد قضاوت کند ما می‌پذیریم... وقتی که متجاوز اعلام شد و وقتی برای آن داوری تعیین کردند ما اعلام آتش‌بس می‌کنیم.» رفسنجانی در پاسخ به سؤالی در مورد روابط

ایران و ترکیه اظهار داشت: «ما مشکلات ترکیه را می‌فهمیم. شما هم مثل ما دچار همسایه زورگو و توسعه‌طلبی هستید. معمولاً آمریکا و شوروی با همسایه‌های خود نمی‌خواهند عادلانه رفتار کنند... شما هم همسایه یک ابر قدرت هستید و مشکلاتی دارید. ما اینها را درک می‌کنیم مایل هستیم که با شما در مسائل عمومی منطقه همکاری کنیم. ما با هم همدرد هستیم و منافع مشترک داریم.» رفسنجانی در مورد کردستان تاکید کرد: «ما در داخل ایران بنا نداریم به کسی خودمختاری بدهیم.»

اجلاس سالیانه اوپک هفته آینده برگزار می‌شود

اعضای اوپک روز ۱۸ خرداد برابر با هفتم ژوئن اجلاس سالانه خود را دروین تشکیل می‌دهند. در این گردهمایی، نتایج مذاکرات

اجلاس فوق‌العاده اوپک که روز ۱۲ اردیبهشت سال جاری برگزار شد، پی‌گرفته می‌شود. در گردهمایی اردیبهشت ماه، تولیدکنندگان نفت عضو و غیر عضو اوپک بعد از چهار روز مذاکره، نتوانستند پیرامون کاهش ۵ درصد از مجموع تولید اعضا برای تثبیت بهای نفت در بازار جهانی به توافق برسند. شکست گفتگوهای اجلاس فوق‌العاده روند سقوط قیمت نفت را تشدید کرد و بهای نفت به نازل‌ترین سطح خود طی یکسال گذشته رسید.

در حالی که چشم‌انداز توافق برای کاهش ۵ درصد یعنی ۳۰۰ هزار بشکه از مجموع تولید کشورهای عضو اوپک هنوز ناروشن است، گزارش‌های منابع نفتی نشانگر آن است که تولید دو ماهه گذشته بسیار بیشتر از سقف مقرر اوپک بوده است. بنا به گزارش آژانس بین‌المللی انرژی، تولید نفت اوپک در ماه آوریل روزانه به ۱۸٫۲ میلیون بشکه افزایش یافته که ۵۰۰ هزار بشکه بیش از ماه قبل آن است. بقیه در صفحه ۱۳

نگاهی به چهره آماری تهران

داده‌های سرشماری نفوس و مسکن سال ۱۳۶۵ کشور گویای هرج و مرج شدیدی است که حیات اقتصادی کشور را در بر گرفته است. از منشور این داده‌ها به چهره آماری شهر تهران نظر می‌افکنیم:

افزایش بی‌رویه جمعیت: بنا بر ارقام مندرج در کیهان هوایی مورخ ۲۱ اردیبهشت که بر پایه داده‌های فوق‌الذکر گردآوری شده‌اند، جمعیت داخل محدوده شهر تهران (مناطق ۳۰ گانه شهرداری تهران) در سال ۶۵ بالغ بر ۶ میلیون نفر می‌شد. حال آنکه تعداد واقعی جمعیت ساکن تهران که در واقع باید با شهرک‌ها آبادی‌ها و حلبی‌آبادهای اطرافش در نظر گرفته شود بسیار فراتر از رقم نامبرده است. مهاجرتها ناشی از بیکاری و جنگ میزان جمعیت تهران را به حد انفجار آمیزی رسانده است.

در حاشیه تهران و اطراف آن مناطقی وجود دارند که در فاصله سال‌های ۵۵ تا ۶۵ میزان جمعیت آنها از صفر یا نزدیک به صفر به بیش از ۵۰ هزار نفر رسیده است.

جمعیت ۲۳ نقطه: «که رفت و آمد بین آنها و شهر تهران نیاز به مسافرت برون شهری ندارد» طی ده سال از ۶۵۲۵۸ به ۴۶۴۵۸۶ نفر رسیده است. در همین مدت جمعیت شهرها و شهرکهای مجاور تهران افزایش چشمگیری داشته است. بعنوان نمونه تعداد ساکنین رجایی شهر طی ده سال از ۸۳۳۲ به ۱۱۷۹۷۹ نفر یعنی به بیش از ۱۴ برابر افزایش یافته است.

بر اساس آمارهای منتشره از سوی مرکز آمار ایران ۵۶ درصد از مردم ایران در مناطق شهری زندگی می‌کنند. این نسبت در سال ۴۵ کمتر از ۲۹ درصد بود. با قطعیت می‌توان گفت که تهران در مقایسه با سایر شهرهای کشور بیشترین سهم از این درصد را بخود اختصاص داده است.

آموزش: نگاهی به چهره آماری تهران در هر صدهای سوادآموزی و اشتغال به کار نیز

جنبه‌های دیگری از اوضاع فاجعه‌بار این شهر را نشان می‌دهد.

بر اساس داده‌های سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۶۵، ۴٫۷ درصد از کودکان ۹ تا ۱۴ ساله پس‌رو ۱ درصد از کودکان دختر همین گروه سنی بی‌سوادند. از آنها در پایتخت کشور امکان سوادآموزی سلب شده است. وقتی در داخل محدوده تهران چنین شرایطی وجود دارد تکلیف کل تهران روشن است. ساکنین خارج از محدوده تهران همانند سایر هر صدها در این زمینه نیز از کمترین امکانات محرومند.

طی سال‌های ۵۵ تا ۶۵ بر اثر سیاست رژیم مبنی بر محدود کردن فعالیت زنان به چاردیواری خانه، تعداد زنانی که به تحصیل اشتغال دارند همواره روبه کاهش بوده است. در

این مدت در صد زنان در حال تحصیل در تهران از رقم ۳۳٫۹ به رقم ۲۹٫۷ کاهش یافته است.

فعالیت‌های اقتصادی:

سهم بخش صنعت در تهران طی دهساله ۵۵ تا ۶۵ در مجموعه بخش‌های همده فعالیت اقتصادی همچون کل ایران، کاهش چشمگیری داشته است. در صد شافلان بخش صنعت از ۳۳٫۴ درصد در سال ۵۵ به ۲۷٫۲ درصد در سال ۶۵ رسیده است. در هوض بخش خدمات در دوره مورد نظر افزایشی معادل ۳٫۶ درصد داشته است. کاهش سهم بخش صنعت در فعالیت‌های اقتصادی کشور همق و رشکستگی اقتصادی دولت را بیان می‌کند. سهم زنان در این بخش نیز از ۱۴٫۲ درصد به ۹٫۱ درصد کاهش یافته است.

ترمیال تهران دسته‌ای از مهاجرین که تازه رسیده‌اند.

در کارخانه های کشور چه می گذرد

شده اند. این کارگران جوان به علت آگاهی و شور بیشتر، از کسانی هستند که به راحتی اجازه نمی دهند به آنان ستم بیشتر از حد "معمول" اعمال شود.

اعتصابات کم دامنه به دلایل مختلف در کارخانجات متفاوت پیوسته بیشتر و بیشتر گسترش می یابد. اعتصابات کوچک بر سر مسائل به ظاهر بی اهمیت شکل می گیرد و تعداد آنها هم در کارخانه ها زیاد است. کارگران با این اعتصابات کوچک می آموزند که چگونه می توان از این سلاح هر چه کارآتر بهره گرفت ...

انتخابات اسلامی

- یکی از نکات چشمگیر در آستانه انتخابات مجلس سوم این بود که پوستره های تبلیغاتی کاندیداهای نمایندگی از در و دیوار کنده و پاره می شد. قالب آنها را مردم پاره می کردند اما بخشی نیز توسط گماردگان کاندیداهای رقیب پاره می شد. کار به جایی رسید که تعدادی از کاندیداهای به حداد زاده - فرماندار تهران - شکایت بردند و خواستار اقدامات امنیتی ویژه برای حفاظت پوسترها شدند.

- جامعه روحانیت مبارز لیست کاندیداهای خود را با نام "ائتلاف بزرگ" عرضه کرد. روحانیون مبارز و شرکایش با عنوان "ائتلاف مستضعفین و محرومین" به میدان آمدند. اما این ائتلاف در انبوه پوسترهایی که به در و دیوار چسباند حاضر نشد برای هوامفریبی هم که شده (جز در یکی دو پوستر) هیچ وعده سرخرمنی هم به "مستضعفین و محرومین" بدهد.

- در مبارزه انتخاباتی امسال، طرفین متخاصمین می کوشیدند، کاندیداهای خود را با سواد و متخصص معرفی کنند. شدت تبلیغات در این زمینه وضعیت مضحکی پیاور آورده بود و مردم آن را به مسخره می گرفتند. در اداره و خیابان مردم بهم که می رسیدند با خنده می پرسیدند "طرف سوادش چقدر است؟" و جواب می گرفتند که "حدود لیسانس است" یا "حدود دیپلم است".

- عده ای از بسیجی ها را هم به عنوان کاندیدای نمایندگی مجلس وسط مهر که کرده بودند. یکی از آنها پیرمردی بود بنام "حاج ذبیح الله". در مهرنی او چیزی نداشتند بگویند مگر اینکه "مرد کهنسالی که در جبهه خدمت میکند".

- در میان کاندیداهای تهران محمد نبی حبیبی بیشترین و پرهزینه ترین تبلیغات را داشت. اکیپ های متعددی، که مزد بگیر بودند، وظیفه چسباندن آفیش های او را بر همه ده داشتند. تقریباً نصف اعضای این اکیپ ها، از مهاجرین افغانی بودند.

- در روز رای گیری محل های اخذ آرا بکلی خلوت بود. دیده میشد که در بسیاری از محل های رای گیری حتی یک نفر رای دهنده هم حضور ندارد. اما در دور و بر هر صندوق ۷-۸ پاسدار کمینته حضور داشتند و مسلحانه مراقب اوضاع بودند. علاوه بر این بر هر صندوق تقریباً ده نفر به عنوان بازرس و ناظر و ... از طرف وزارت کشور و شورای نگهبان نظارت می کردند.

خانواده های کارگران وجود ندارد، باید کاملاً قابل فهم باشد که کارگران بخواهند در این ساعات سخت برای تسکین نگرانی خانواده شان هم که شده، در خانه و در کنار آنان بگذرانند.

اضافه کاری اجباری از مسائل دیگری است که اغلب موضوع شروع یک اعتصاب می شود. عدم پرداخت به موقع حقوق هم از رایج ترین انگیزه های اعتصاب است چنین مسئله ای با توجه به کم شدن بودن طاقت فرسای هزینه های کنونی و عدم توازن با دستمزدهای کارگران، تاخیر در پرداخت حقوق ماهانه حتی ناآگاه ترین اقشار کارگران را هم وادار می کند که در اعتصابات شرکت کنند.

... اعتصاب، حرکتی است که حتی در سال های پایانی رژیم پیشین کمتر کارگری به آن می اندیشید. اما امروزه برای همه کارگران لغت آشنایی است و وسیعاً در محیط های کارگری شکل می گیرد. پایمال شدن اولیه ترین حقوق کارگران بیش از آن واضح است که بتوان با هیچ تهدیدی کارگران را از انجام اعتصاب باز داشت. رژیم به علت هراس از ورود کارگران انقلابی به کارخانجات از چندین سال پیش حتی برای استخدام کارگران ساده نیز تدابیر نسبتاً سختی قائل شده است. مادری که در یک کارخانه کار می کرد، شکایت داشت که پسرش را استخدام نمی کنند. کمپته محل که می بایست برای استخدام به وی تاییدیه بدهد از این کار سرباز می زد و بدروغ مدعی شد که او معتاد است و بنابراین استخدامش هم نمی کردند در حالیکه علت واقعی مخالفت کمپته این بود که این جوان در تظاهرات کوی ۱۳ آبان شرکت داشت. بین سرپرست قسمت ها این مسئله کاملاً شهرت دارد که آفاق گران خیلی از اعتصابات کارگران "جدیدی" هستند. آنها کارگران جوانی هستند که به هر حال مدرسه رفته اند و برخی حتی دارای دیپلم متوسطه هستند ولی چون جایی کار پیدا نمی کنند با مخفی کردن سطح تحصیلات خود در کارخانه مشغول به کار

بخشی از یک گزارش:

... پس از سالهای پرتب و تاب ۲ و ۳ موج اخراجها جوی سنگین در محیط های کارگری پدید آورد. با وجود این طی این چند سال مبارزات کارگران حول منافع صنفی شان هرگز قطع نشد و اکنون این مبارزات می روند تا فرازی دیگر در تاریخ جنبش کارگری میهنمان بیافرینند. در شرایط کنونی خواسته های صنفی هسته اصلی مقاومت کنونی کارگران را تشکیل می دهند. نارضایتی همومی از رژیم و یا مخالفت طبیعی و بحق کارگران با اهرام اجباری به جبهه هنوز هم از شعارهای مستقیم مبارزات فاصله دارند. برای کارگران هنوز هم خواسته های "دم دست" از اولویت بیشتری برخوردار هستند. عدم تشکل صنفی و سیاسی کارگران تأثیر جدی خویش را روی شعارها و اشکال مبارزاتی کارگران گذاشته است.

... از چندی پیش اکثر کارخانجات دولتی به جای پرداخت سود سهام و غیره که امروزه بخشی از حقوق کارگران محسوب می شود آخر هر سال به کارگران قسمتی از محصولات کارخانه را به عنوان "کمک خرج" تحویل می دهند. تخصیص چنین سهمیه هایی بجای پرداخت پول از طرف کارگران مورد اعتراض قرار نگرفته است اگر چه این کار بجز موظف کردن کارگر به فروش کالایی که خود تولید کرده در بازار آزاد به چندین برابر قیمت برای جبران بخشی از هزینه گران زندگی هیچ مفهوم دیگری ندارد. در کارخانجات کشور هر زمان که تحویل کالای سهمیه ای که دریافتش دیگر به مثابه یکی از حقوق کارگران شناخته شده است - بدلیلی به تعویق می افتد یا انجام نمی شود کارگران دست به حرکت اعتراضی می زنند. این امر اکنون یکی از محورهای اعتراضات را تشکیل می دهد.

چین مو شک باران، بسیاری از کارگران شیفت شب از کار کردن در ساعت دیروقت در شیفتهای همیشگی شان سرباز زدند. زمانی که هیچگونه مامنی، هیچگونه امکان معقولی برای حفظ جان

فصل گرما آغاز شده است. باینکه پاسداران دریا را قرق کرده اند، سواحل مملو از مردم می شود.

به مناسبت روز جهانی کودک کودک ایرانی در چنگ طاعون جمهوری اسلامی

سرگردان، بی پناه در جستجوی نان

می کند، بزودی این خانواده نیز در حلی آبادی به زودتر آمدگان خواهند پیوست و این کودکان همبازیانشان را در کنار تلهای خاک و زباله، زمینهای متروک، گنداب ها و سگ های ولگرد خواهند یافت.

خانواده در جستجوی نان و آینده ترک روستا گفته، به شهر رو آورده است. کودکان حریصانه تازگی های شهر را در دیده می نشانند اما دنیای تازه برای دل کودکان آنان که با کمترین چیز نیز شاد می شود همه چیز را دریغ

«دختر رحمان با يك تب يك ساعته می میرد»

نصیبش از بهداشت و درمان همین سرنگی است که در میان زباله ها یافته است و میلیون ها چون او چنین هستند. از هر صد نفرشان ۱۳ نفر را مرگ به کام خویش می کشد. فقط بر اثر اسهال، روزانه ۲۵۵ تا ۲۵۰ کودک زیر ۵ سال در روستاها می میرند. سالانه بیش از ۱۵۰ هزار کودک فقط بر اثر بیماری هایی قابل پیش گیری همچون سرخک و سیاه سرفه چشم از دنیا بر می گیرند. هر سال بیش از ۲۸۵ هزار گل ناشکفته فقط بر اثر بیماری های عفونی پرپر می شوند. آمار مرگ و میر کودکان رقمی نزدیک به ۶۰۰ هزار نفر در سال است.

بقیه از صفحه اول
شد به زبان آمار وضعیت فاجعه بار کودکان ایرانی، فتنه هایی که نشکفته پژمرده می شوند تشریح شوند. در این شماره، در روز جهانی کودک، مرصه هایی از زندگی کودکان را در ایران تحت حاکمیت جهنمی فقها، باارایه تصاویری بازتاب می دهیم.

نشستن بر نیمکت مدرسه يك آرزو

سلامت و شادابی و شکل طبیعی بدن خود را از دست می دهند و بر آن بیغزاید رقم بی شمار کودکانی را که کنار خیابان به دستفروشی "اشتغال" دارند.

بیش از ۵ میلیون نفر از کودکانی که به سنین تحصیل رسیده اند نتوانسته اند به مدرسه راه یابند. همین تعداد دانش آموز پیش از مقطع راهنمایی مجبور به ترک تحصیل شده اند.

دبیرخانه کمیسیون ملی یونسکو: "در ایران نیم میلیون کارگر کمتر از ۱۳ سال وجود دارد." این رقم تنها آمار رسمی کودکانی را که در کارگاه ها به کار اشتغال دارند شامل می شود. بر آن بیغزاید اکثریت قریب به اتفاق کودکان روستایی را که از چهار پنج سالگی با رنج هلف چینی و چوپانی و کار در مزرعه و غیره آشنا می شوند و هزاران کودک بافنده را که صبح تا شام در پای دارقالی

غم هایی بزرگ در دلی کوچک

قلب کوچک او تحمل این همه غم را دارد؟ چند میلیون کودک این چنین در مرگ هزیزان خود می گیرند؟

مرگ بر جنگ

مرگ بر خمینی جنگ افروز

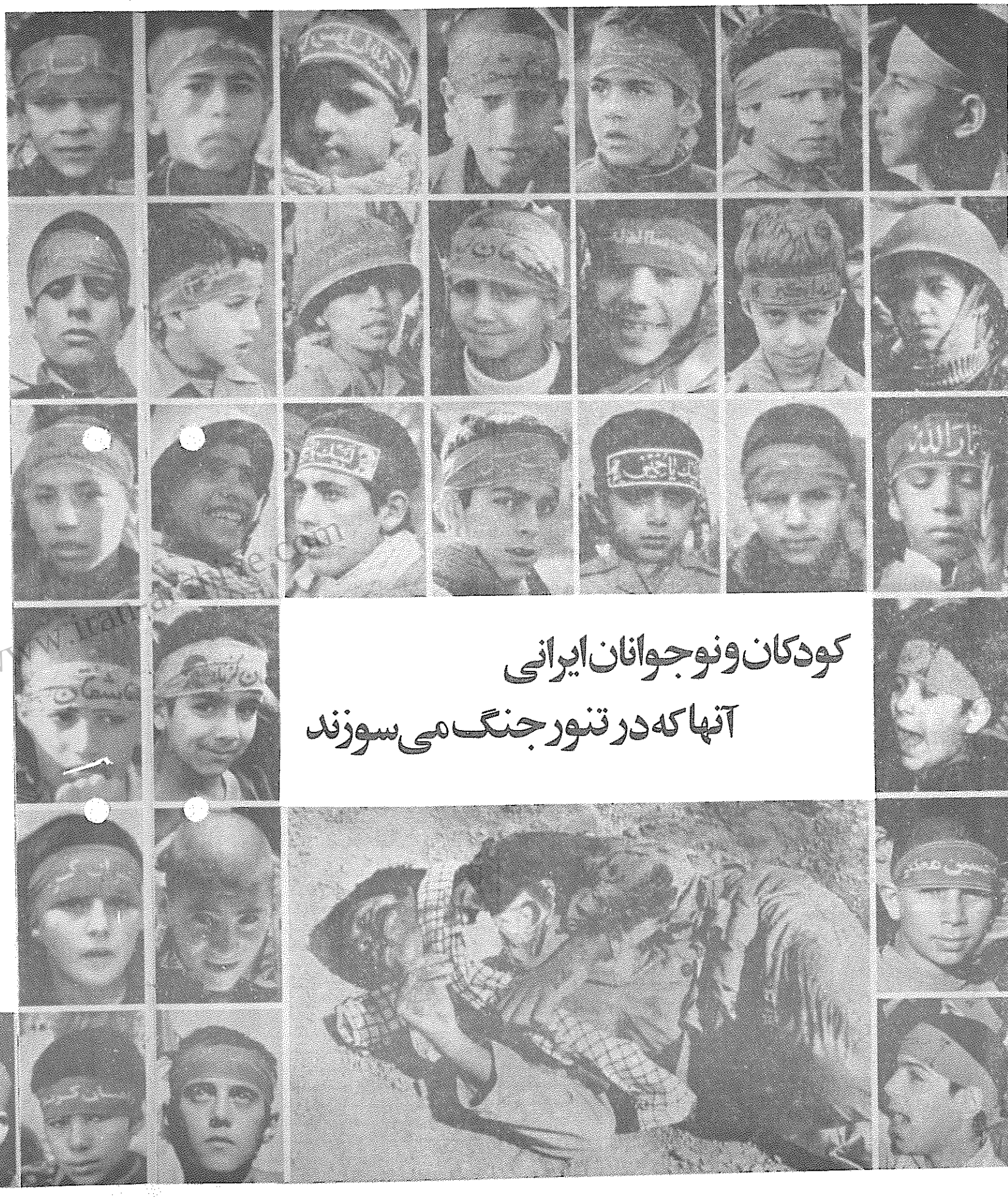
این کودکان کلمبیایی نه بازی که کار می کنند

بین ۶ تا ۱۰ سال دارند. یکی به مدرسه می‌رفت و دیگری در گوشه کارگاهی کار می‌کرد. یکی در شهر و آن دیگری در کلبه‌ای در یک روستا زندگی می‌کرد. هر یک از آنان به گونه‌ای در جنگ خمینی خون آشام اسیر شدند. یکی را از مدرسه بازور و اجبار به به بسیج کشاندند دیگری را آخوندی شستشوی مغزی داد. وقتی که آنها را اسیر خود کردند نواری از کلمات متبرک بر پیشانی‌شان بستند و تفنگی به دستشان دادند که از قدشان بلندتر بود. وقتی که در اتوبوس راهیان کربلا نشاندند می‌شدند صدای نوحه‌ای که بخش می‌شد چنان گوش‌خراش بود که حق حق گریه مادرانشان شنیده نمی‌شد.

بین ۶ تا ۱۰ سال داشتند. در جبهه کار چندانی نداشتند که بکنند این بچه‌ها چه این عرساله و چه آن ۱۰ ساله چه می‌توانستند بکنند؟ این جاو آنجا ولو بودند. آنها فقط جبهه را "پر" کرده بودند کودکان امید رجعت داشتند و شوق آقوش دوباره مادر. اما شوق و امید را با جنگ چه کار؟ جنگ کار خود را می‌کند و راه خود را می‌رود. دست خود را دراز کرد تا اینان را در چنگال خود بگیرد و گرفت. هر یک را بگونه‌ای. یکی با گلوله‌ای نافذ که بر سینه نشسته است کشته شد. یکی را ترکش خمپاره‌ای از پا انداخت و آن دیگری را انفجار ناگهانی مینی چنان تکه تکه کرد که نشانی از او نمانده است. تن رنجور یکی دیگر هم شاید بابتی شبانه از کار باز مانده است.

بین ۶ سال تا ۱۰ سال دارند. آنها را قربان هیولای جنگ کرده‌اند. دردناک‌ترین جلوه خون آشامی خمینی هستند نه تنها حق کودک بودن را و حق دانش‌آموختن را که حق زنده بودن را از آنان گرفته‌اند. خمینی هر سال هزاران از آنان را شکار می‌کند و هلاک می‌سازد. گزیده‌ها و آخوندهای خمینی باز هم همچنان اینسو و آنسو را می‌کاوند تا کودکان دیگری بیابند و در جبهه هلاک کنند. با جنگ انتظار مرگ هزاران دیگر می‌رود. از همین شش ساله‌ها یا شانزده ساله‌ها!

کودکان و نوجوانان ایرانی آنها که در تنور جنگ می‌سوزند

اعتراف به دست و پا زدن در باقلاق جنگ

فضل الله نوری بر پاشد، چوبه‌های دار به وجود آورد.

همه جناح‌های حکومتی راه برون رفت از سرگشتگی فعلی را، دست زدن به حمله‌های وسیع و فوری می‌بینند. اما چنین حمله‌هایی دیگر با پیش‌روی همراه نخواهد بود. هزاران کشته دیگر به بار خواهد آورد و بر نفرت توده‌ای از جنگ خواهد افزود. از سوی دیگر رژیم راه عقب گرد نیز ندارد، ماهیتا جنگ طلب است و می‌داند که مردم برقراری صلح را به عنوان شکست بزرگ رژیم جشن خواهند گرفت. رژیم نه راه پیش دارد نه راه پس. مدام بیشتر در مرداب فرو می‌رود. هر حرکتش نتیجه عکس می‌بخشد و نفرت مردم از جنگ و رژیم را هم‌تیر می‌کند. رژیم دیگر خواب بصره را نمی‌تواند ببیند، به جای فتح بصره و بغداد آنچه که مدام بیشتر در مخیله‌اش جای گیرد، "چوبه‌های داری برای شیخ فضل الله" است.

آن است. رسالت می‌نویسد: "از نظر مسائل داخلی زمان به نفع ما نیست." مقاله این موضوع را با فلاکت اقتصادی توضیح داده و آشکارا اعتراف می‌کند که هر آن ممکن است کاسه صبر مردم سرریز شود. همین هراس منبع سرگشتگی‌های بیشتر فقها خواهد شد و همین هراس بازم بر شدت درگیری‌های درون حکومت خواهد افزود. رسالت در همان شماره‌ای که مقاله مورد بحث را به چاپ رسانده در نوشته دیگری که حاوی خبر درگیری در سخنرانی محمد یزدی (از سرکردگان جناح رسالت) است، به رژیم هشدار داده که تدوام وضعیت فعلی ممکن است "به جای یک چوبه دار که دیروز برای آیت الله شیخ

است. اما بدین مطلب صرفا نباید از زاویه درگیری‌های درون حکومتی نگریست. مقاله رسالت قبل از این که حمله ظریفی به "بی‌کفایتی" جناح اصلی حکومتی در پیش برد جنگ باشد، اعتراف به دست و پا زدن کل رژیم در باقلاق جنگ است.

مقاله رسالت، بی‌سرانجامی بسیج‌های جنگی رژیم را بر ملا می‌سازد. مقاله نشان می‌دهد که بسیج جنگی هیاهویی هستند که حکایت از درماندگی فقها دارند. مقاله اعتراف می‌کند که زمان به ضرر رژیم است و هر چه که می‌گذرد اوضاع برای رژیم وخامت‌بارتر می‌شود. نکته عمده در این مقاله بند دوم

جنگ به تدریج به یکی از هر صدهای آشکار ستیز جناح‌های حکومتی تبدیل می‌شود. این امر بیش از هر چیز دلالت بر سرگشتگی فقها در گرداب جنگ دارد. ماشین جنگی به گل نشسته است و همه وعده‌های رنگارنگ در مورد فتح نهایی، پوچ و دروغ از کار درآمده‌اند. رژیم دیگر قادر به دست زدن به حملات بزرگی چون کربلاها نیست و بویژه پس از شکست فاو متحمل ضربه روانی شدیدی شده است. در چنین شرایطی جنگ نیز به موضوع مبارزه درون حکومتی تبدیل می‌شود. مقاله‌ای که در روزنامه رسالت به چاپ رسیده و کلیشه آنرا در زیر مشاهده می‌کنید، نشان دهنده این موضوع

«پروزی در جنگ و پیامدهای بازدارنده داخلی»

پس از حمله آمریکا علیه جمهوری اسلامی در خلیج فارس، دور نازدای از حذب و اغرام نیروها را پس سر گذاریم. اکنون هگلان در انتظار بهره‌برداری از این اغرامها و آثار حملات جدی علیه نیروهای متجاوز عراق هستند. آنچه که ما را واداشت تا دست به طرح چند نکته به صورت گذرا بزنیم اینست که به نظر می‌رسد روش موجود ما را تنها قادر می‌سازد تا جنگ را ادامه دهیم اما چیزی را که ما نیازمند آن هستیم برنامه‌هایی است که به اجرا درآورند آنها متحرک به «پروزی نهایی» گردد. بکیر بر حفظ موقعیت نظامی برای ادامه جنگ، و در نتیجه از دست دادن زمان چه سود ما نیست. ما باید پس در «گوناخت‌ترین زمان» ممکن، «پروزی» را برنامه‌ریزی کنیم. این سخن از آن جهت نیست که پروزی برای ما یک آرمان و هدف روشن است. بلکه آنرا به این دلیل مطرح می‌کنیم که فکر می‌کنیم هر چه زمان و وقت بیشتری می‌گذرد، کمتر قادر خواهیم بود به پروزی دست یابیم و امکانات ما برای رسیدن به این هدف محدودتر می‌گردد. گرچه بررسی و احتمالاً اثبات این نظریه که گذشت زمان به سود ما نیست، نیازمند یک تحقیق همه‌جانبه است. اما ما تنها به سرفصل‌های مربوط به مسأله داخلی کشور در این زمینه اشاره ننموده و بحث کلی آنرا به آینده موکول می‌کنیم:

۱ - از حد سال پس به این سو، مسئولین جنگ بارها اقدام به دغوب عمومی، افکار مختلف جامعه به جهت‌های نبرد نموده‌اند و هر باره تحریک از انجام عملیات نظامی بهانه می‌نموده‌اند. هر بار ساعد آن بوده‌اند که علی‌رغم استقبال شدید جوانان، این نیروها تنها در «ادامه جنگ» به شکل موجودش مورد استفاده قرار گرفته‌اند و رغبت در کسب پروزی کسر دیده شده است. در این نازد به طور جدی باید ادعا کرد که گذشت زمان به ضرر ما است. چرا که با از دست دادن زمان و تکرار بیش از پیش این دغوب‌های عمومی و عدم بکارگیری این نیروها، از حساسیت و حتی بودن موضوع «پروزی» کاسه می‌شود. به طور نمونه از آخرین سری «عملیات از این قبیل می‌توان طرح اغرام دانشجویان را مطرح نمود. در آنزمان پس از ایجاد جو نسبی و مسالمت در فضاهای آموزشی و بحث و گفت و شنودهای فراوان، تصمیم بر

آن شد که از میان همه دانشجویان انانهای که در ترم پایانی تحصیلات خود هستند، درس را رها کرده و به جهت‌های جنگ عزیمت کنند. اینکه این حرکت چه منافع و مضراتی برای ما داشت، جای بحث مقل دارد. اما از این نیروها چه استفاده‌ای شد؟! با توجه به سواد و قرآن فراوان، اکثر این افراد جزو پرسنل نظامی در شهرهای مرکزی باقی ماندند!! البته دسه‌هایی نیز اغرام گردیدند که به خیل پیکران نیروهای خط‌پشت جبهه پیوستند! نتیجه اینکه، عناصر متخصص جامعه را که حداکثر شش ماه فاصله زمانی با پایان تحصیلات خود داشتند تمام کسب پروزی نهایی از ادامه حرکت خود بازداشتیم. لیکن آنها را تنها در خدمت حفظ موقعیت فعلی نظامی خود بکار گرفتیم. آیا این «ایستایی» باورها را نسبت به اینکه هدف اینگونه جنگ کردن، «پروزی» است را کم نمی‌کند؟! سخن بر سر به کارگیری صحیح نیروهای اعزامی است در جهت تحقق هدف واقعی جنگ یعنی کسب پروزی نهایی.

۲ - از نظر مسائل داخلی زمان به نفع ما نیست چرا که روز به روز بحران اقتصادی مردم عادی ضعیفتر می‌گردد. حقیقت اینست که در میان همه افکار جامعه، به جز یک طبقه ویژه که درآمدهای سرشاری با سوء استفاده از وضعیت اقتصادی موجود به دست می‌آورد، بقیه افکار جامعه در این چرخه اقتصادی دارای درآمد نیستند و در واقع در حال استفاده از پس‌انداز و ذخایر مالی قبلی خود هستند. اقتصاد شرایط جنگ هم چیزی نیست که چندان منوط به خواسبت ما و سیاست گزایندهای اقتصادی در داخل کشور باشد بلکه تابع اعمال فشارهای قدرتهای اقتصادی بر مداخلات بین‌المللی گالاست. سخن ما اینست که تا هنوز «بشیه و ذخیره‌ای» از نظر مالی برای مردم مقاومت ما هست، باید فکر پروزی را عملی ساخت. مردم واقعی برند که از نظر اقتصادی به یکباره ساقط شوند اما پروزی نظامی را در زمان مشخصی به دست آید تا اینکه ذره ذره ساقط شوند و تنها حالت نهایی جمهوری اسلامی در جنگ حفظ شود

۳ - تجربه نشان می‌دهد که هر چه از جنگ می‌گذرد، عراق به اعتبار ضعف شدید نظامی خویش در جبهه‌های جنگ در تلاش است به ابزاری دست یابد تا با آنها بتواند بر ما فشار روانی و نظامی بیشتری وارد سازد. عراق سال گذشته امکان مهاجم دوشکی به شهرهای مرکزی و دوازده مرز ایران و از جمله بابخت را نداشت. اما اکنون آنرا بدست آورده است! امکانات عراقی در استفاده از سلاح‌های شیمیایی تا چندین پیش بسیار محدودتر از این زمان بود. در حال حاضر برای ما آینده کمتر قابل پیش‌بینی است که حمایت صدام برای حفظ او حاضرند تا کجا

پیش بروند؟! «زمان» این فرصت را به عراق می‌دهد که اهرمهای فشار بیشتری به دست آورد. تکیه بر مقاومت «مردم» در این زمینه، راه حل عافانه‌ای برای حرکت در جهت «کسب پروزی» نیست!

۴ - «عادی نگ داشتن اوضاع داخلی» سیاست عمده‌ای در مسائل داخل در تمام طول جنگ تحمیلی بوده است. اگر واقعاً «جنگ دراز امرو» است، «عادی سازی» سیاست منطقی و معقولی به نظر نمی‌آید. هر چه زمان طولانی‌تر گردد، خروج از شرایط عادی «زندگی روزمره» دشوارتر و اجزای سیاستهای «روزه شرایط جنگی» دشوارتر می‌گردد. «وضع داخل» در شرایط جنگی، به آن دلیل که غیرعادی می‌شود لزوماً یک «جبهه منفی» برای نظام نیست. جنگ ماه بیان کننده فرسنگی است که فقط حواس «تخیر و پروزی» است و نباید این نکته را در تغییر سیاست موجود نادیده گرفت.

۵ - «روند تبلیغات جنگی» به سبب سردی صدوی طی نموده است! دستگاه‌های تبلیغاتی خارجی روز به روز جای بیشتری را در بین مردم ما برای «سخن پرانی» باز نموده‌اند. نمی‌توان نادیده گرفت که «تبلیغات» یک سلاح برنده است. ما در این زمینه به قدرت دشمنان خود نیستیم. این ضعف ناشی از سیاست گزایندهای تبلیغاتی ما است بلکه از عدم برخورداری از قدرت کافی برای نفوذ و ترویج افکار عمومی ناشی می‌شود. زمان به «ضعیف» فرصت می‌دهد که راهی را که در انحراف افکار عمومی و سسری مغزی دربیش گرفته اندر ادامه دهد تا به سر منزل مقصود خویش برسد. به طور طبیعی و خلاف خواسته حردندان، ما حواره در حال هجوم «خبری» و «تبلیغاتی» - طرحی سسپیم و این سسپیم، ما را در حالت تدافعی و تحریک «تشیعی» قرار داده است.

به امید اینکه در گوناخت‌ترین زمان ممکنه، راه پروزی در بازنده شود و پروزی نهایی نصب است پیامبر (ص) و علی (ع) گردد.

انشاء الله
«بخش سیاست داخلی»

رساله

دوشنبه نوزدهم اردیبهشت ۱۳۶۷

بیانیه علیه جنگ ایران و عراق و در حمایت از زندانیان سیاسی

خواهان تحریم تسلیحاتی
بین المللی علیه دو کشور و بویژه
ایران بخاطر امتناع از پذیرش
قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت
می‌باشیم.

بخشی از آخرین قسمت این
بیانیه به موضوع زندانیان سیاسی
اختصاص یافته که در آن چنین
می‌خوانیم:

«ما همبستگی خود را با همه
زندانیان سیاسی در ایران و عراق
که برای صلح و آزادی مبارزه
می‌کنند، اعلام می‌داریم و اعمال
وحشیانه هر دو رژیم در رابطه با
شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی را
محکوم می‌کنیم.»

اسامی سازمانهای امضا کننده به
قرار زیر است:

کمیته جوانان شوروی
فدراسیون جوانان ویتنام
جوانان انقلابی خلق لاوس
- کلوب جوانان سوسیالیست
استرالیا
سازمان کارگران جوان استرالیا
- سندیکای ملی بیکاران استرالیا
- فدراسیون سراسری جوانان
هندوستان

اتحادیه جوانان بنگلادش
اتحادیه دانش‌آموزان بنگلادش
اتحادیه جوانان فیلیپین
- کلوپ دانش‌آموزان فیلیپین

- جنبش صلح نیوزیلند
- شورای کارگران جوان نیوزیلند
- لیگ دمکراتیک جوانان ژاپن
- نماینده شورای جهانی صلح
نیوزیلند

اتحادیه جوانان وانواتا
- سازمان همبستگی با مردم آفریقا
و آسیا
- اتحادیه جوانان دمکرات
نیوکالدونیا

- گروه ضد هسته‌ای فی‌جی
- کارگران جوان فی‌جی
- سازمان جوانان تیمور

اخیرا کنفرانس "جوانان
منطقه برای صلح و خلع سلاح
هسته‌ای در آسیا و جنوب اقیانوس
آرام" در استرالیا برگزار گردید.

تعداد زیادی از سازمان‌های
دانشجویی کشورهای مختلف با
شرکت در این کنفرانس هم‌زم خود
را بر بستر تلاش مشترک برای حفظ
صلح و امنیت در منطقه ابراز
داشتند. هواداران سازمان
فدائیان خلق ایران (اکثریت) در
استرالیا از جمله شرکت‌کنندگان
در کنفرانس بودند که با افشای
تبهکاری‌های رژیم جنگ طلب و
آزادی‌کش جمهوری اسلامی،
حاضرین را به موضعگیری در قبال
همکردهای این رژیم فراخواندند
و همبستگی خود را با مبارزه در راه
صلح و خلع سلاح جهانی بیان
داشتند.

در حاشیه این کنفرانس،
نمایندگان سازمانهای
شرکت‌کننده با امضای بیانیه‌ای
خواهان قطع جنگ میان ایران و
عراق و پایان دادن به شکنجه و
کشتار زندانیان سیاسی دو کشور
شدند.

در این بیانیه چنین آمده است:
«ما سازمان‌های امضاکننده
این بیانیه اعتراض خود را نسبت به
ادامه ۸ سال جنگ بی‌موده ایران و
عراق اعلام می‌داریم.

کاربرد سلاح‌های شیمیایی و
ادامه حملات موشکی به مناطق
مسکونی غیر نظامی توسط هر دو
دولت شرایط خطرناکی را بوجود
آورده است. این جنگ ویرانگر
فجایع بسیاری به همراه داشته
است...»

«ما از اجرای آتش‌بس بین دو
کشور بر اساس قطعنامه ۵۹۸
شورای امنیت سازمان ملل متحد
قاطعانه حمایت می‌کنیم. و

کمل‌های مالی رسیده

«با امید به فرادای پیروز»، تقدیم به خانواده زندانیان

سیاسی از کانادا	۱۶۰ دلار
کمک برای واحدهای فدائی داخل کشور -	
از فرانسه معادل	۲۳۰٫۴ مارک
کمک برای واحدهای فدائی داخل کشور از فرانسه معادل	۵۷۰ مارک
کمک برای واحدهای فدائی داخل کشور از هلند	۱۵۰ گیلدن
مسافری از سوئد	۴۰۰ روپیه هند
از شهر هاگسوند نروژ	۸۰۰ کرون
کمک به خانواده زندانیان سیاسی از لوس آنجلس آمریکا	۵۵۰ دلار

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) همبستگی جهانی کارگران و
زحمتکشان امسال نیز همچون سال‌های پیش در سراسر گیتی جشن
گرفته شد. کارگران و پیشاهنگان طبقه کارگر درفش پیکار در راه
صلح، دمکراسی و عدالت اجتماعی را در مشت‌های واحد برافراشتند و
فرادای تابناک سعادت و نیکبختی بشریت در پرتو سوسیالیسم را نوید
دادند. فدائیان خلق در بسیاری از کشورها با شرکت در راهپیمایی‌ها
و گردهمایی‌های اول ماه مه، این روز فرخنده را گرامی داشتند و با
جهانیان از رنج و رزم کارگران میهن ماسخن گفتند.
فدائیان با افشای سرشت ستمگرانه و کارگر ستیز جمهوری
اسلامی، بشریت پیشرو را به همبستگی فعال با طبقه کارگر و
زحمتکشان ایران فراخواندند.

عکس فوق صحنه‌ای از حضور فدائیان در تظاهرات روز جهانی
کارگردان و نوروز را بازتاب می‌دهد.

مرگ بر جنگ، زنده باد صلح

آمریکا

پلاکاردهایی خواهان قطع جنگ
تبهکارانه ایران و عراق شدند.
خبرنگار
«دنتون دلی» با حضور در میان
تظاهرکنندگان مبادرت به تهیه
گزارش از این اقدام صلح‌خواهانه
نمود.

تعدادی از دانشجویان ایرانی
دانشگاه «نورت تگزاس» واقع در
شهر دنتون آمریکا، با برپایی یک
تظاهرات اعتراضی ایستاده،
جنایت رژیم‌های خمینی و صدام
حسین را محکوم کردند.
دانشجویان بادر دست داشتن

«قسم به دو چشم تراخمی»

خمینی چنین نیست. برای آخوندها، زیباترین فواره فواره‌ای است که از آن خون بیارد. وقتی این پرستش ضد ارزشها را تا حیطه فکاهی ادامه می‌دهند، چه پدیده‌های مضحکی که رخ نمی‌نماید. همه به عناصر والایی مانند شرف، شجاعت، فداکاری و... سوگند می‌خورند، اما آخوند نویسنده مقاله کیهان، ازدو چشم تراخمی شیخ انصاری چیز بهتر نیافته که به آن قسم بخورد! هجب ذوق و قریحه‌ای! چه طبع ظریفی!

یک مقاله روزنامه کیهان ۲۲ اردیبهشت اینگونه شروع می‌شود. «به دو چشم تراخمی شیخ انصاری... سوگند که...» برای حکومت اسلامی، همه ارزشها ضارزش و همه ضارزشها ارزش به حساب می‌آیند. مرگ را همه چیز بدی می‌دانند، همه از آن متنفرند، اما در رژیم فقهی، کیش پرستش مرگ حاکم است. خون و خونریزی، برای هر انسان سالمی، چیزی نیست که مطلوب و مطبوع باشد. اما در قلمرو

گفته‌روز

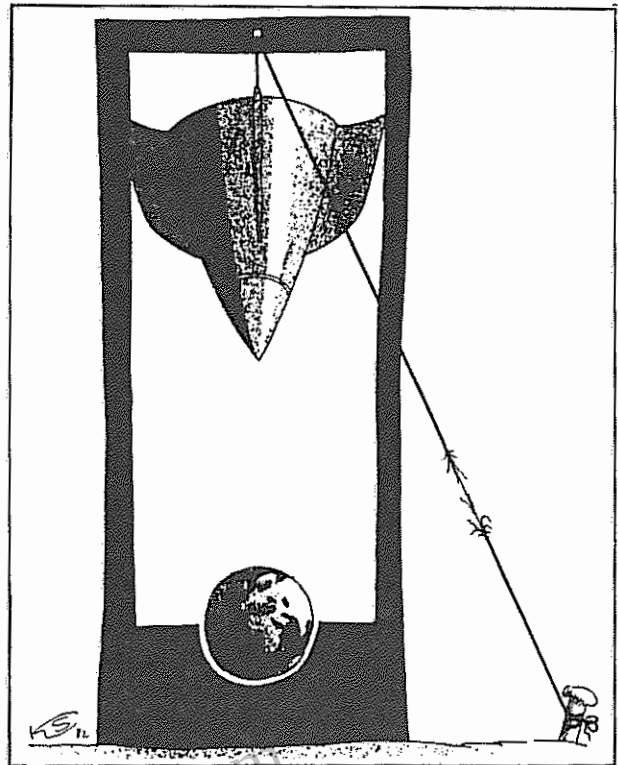
«مردم از آغاز جنگ ضرری نکرده‌اند که از آن پشیمان باشند.»

(خمینی، پیام به مناسبت آغاز کار مجلس سوم اسلامی)

ایستادگی

پیرمردو پلیس، صحنه‌ای از باسک (اسپانیا).

عواقب جنگ هسته‌ای

خشکی بین ۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد پایین خواهد آمد. در مناطق دارای هوای متعادل و استوایی از بارندگی ۸۰ درصد کم خواهد شد. پس از یک ماه، کشاورزی و طبیعت آسیب جدی خواهد دید. تابش اشعه سرطان‌زای ماوراء بنفش شدت خواهد گرفت که هلت آن، محو‌تشر اوزون پیرامون زمین است. در حال حاضر در جهان ۵۰ هزار سلاح هسته‌ای با قدرت انفجاری ۱۵ هزار مگاتن انبار شده است. این، پنج‌هزار برابر کل مواد منفجره‌ای است که در جنگ جهانی دوم به کار رفت.

یک گزارش گروه دانشمندان سازمان ملل متحد که هفته گذشته در نیویورک منتشر شد، حاکی است در صورت آغاز جنگ هسته‌ای، صدها میلیون بلافاصله کشته خواهند شد و اثر هواقب چنین جنگی، میلیاردها تن دیگر بتدریج جان خواهند سپرد. گزارش مزبور در مجموع همه پیش‌بینی‌های قبلی دانشمندان طرفدار جنبش صلح در مورد هواقب جنگ هسته‌ای را تایید می‌کند. ظرف چهار هفته پس از جنگ، از نور آفتاب در مناطق دارای هروض میانی جغرافیایی ۸۰ درصد کاهش خواهد یافت و دما در

یک چیزی هم بدهکار شدند!

نگهبان به یکباره «صحت» انتخابات تهران را تایید کرد. نماینده خمینی گفت: «آقایانی که مدعی بودند انتخابات مخدوش بوده و آراشان کم شده پس از شمارش مجدد، دیدیم که آرا آنها کمتر شد.» (اطلاعات ۲۱ اردیبهشت) بدین ترتیب، رسالتی‌ها دست از پا درازتر یک چیزی هم بدهکار شدند!

خمینی دستور داده بود که رسالتی‌ها در انتخابات ببازند. چنین هم شد. باختند. اما پس از انتخابات هم ده‌ابر سر صندوقها ادامه یافت. شورای نگهبان در دفاع از جناح مغلوب، به چند صندوق رای‌گیری در تهران ایراد گرفت. وقتی فعالیت این شورا در این جهت تشدید شد، خمینی با اهرام نماینده‌ای و نوشتن نامه‌ای، سروصداها را خواباند و شورای

این چراغ ها

انور پاشا (شاعری از بنگلادش)

آتشی که به ما روشنایی خواهد بخشید؟
در چشمان توست، پسر،
در چهره تو می تابد.
آن آتش کجاست، مادر،
آتشی که می تواند زندگی مان را در خود بسوزاند؟
در قلب توست، پسر،
در دل دلیر توست.

تمامی چراغها مان را بر سر دست گیر، مادر نازنین
همه شان را به سوی این آتش خروشان بر سر دست گیر.

شهاب سرخی در آسمان شعله کشید
و گرداگرد آتشی در خشم و خروش است.
مادر نازنین، چراغها مان را
در این آتش خشماگین بیفروزیم؟
چراغها اینجایند پسر،
اما نفتی برای فتیله نیست؛
آتش را یارای روشن کردن چراغ تو نیست
تنها فتیله را خواهد سوزاند.
آن آتش کجاست، مادر،

از رویدادهای ایران

بیمه از صنف ۴

با تعطیلی فعالیت آموزشی

اعزام دانشجویان

به جبهه آغاز شد

از هفته گذشته با تعطیلی پیش از موعد فعالیت های آموزشی در کشور، مسئولان نظامی و گردانندگان ستادهای پشتیبانی جنگ مدارس و دانشگاهها، طرح های اعزام دانش آموزان و دانشجویان به جبهه را شتاب داده اند.
بنا به گزارش رادیو تهران، از اول خردادماه به مدت یک هفته دانشجویان مشمول دوره دوم طرح شش ماهه اعزام دانشجو به جبهه فرستاده می شوند.

طبق اظهارات مسئول ستاد جنگ وزارت آموزش عالی طی هفته اول خردادماه، دانشجویان دوره های کارشناسی ارشد ناپیوسته ورودی سال ۴۰، دانشجویان کارشناسی ارشد ناپیوسته ورودی سال ۶۰ و دانشجویان دوره های کاردانی سال ۶۰ به جبهه های جنگ اعزام می شوند.

دانشجویان مشمول طرح اعزام به جبهه، موظف هستند در تاریخ هایی که برای ثبت نام اعلام شده است به مراکز ستاد پشتیبانی جنگ دانشگاه های محل تحصیل خود مراجعه کنند و دانشجویان میهمان، یعنی آن دسته از کسانی که برای رهایی از موشک باران ها، محل تحصیل خود را تغییر دادند، باید از طریق دانشگاه میزبان اقدام کنند و این بار با پای خود به مسلخ جنگ بروند.

مقررات ورود و خروج کالا

برای مسافری خارج کشور

بر اساس آیین نامه جدید مقررات صادرات و واردات ورود کلیه لوازم خانگی همراه مسافر در حد مصرف شخصی مجاز شناخته شد.
از زمان اجرای آیین نامه مذکور مسافری مجاز هستند تا سطح ارزش ۱۰ هزار تومان کالاهای لوازم خانگی شامل تلویزیون، یخچال، فریزر، جارو برقی، ماشین لباسشویی، آب سردکن همراه خود وارد کنند.

همچنین مسافرانی که از کشور خارج می شوند حق دارند حداکثر برای یک بار در سال به میزان ۳ هزار تومان صنایع دستی، ۱۵۰۰ تومان کتاب و مطبوعات و سایر کالاهای خود از کشور خارج کنند.

مطابق آیین نامه جدید مقررات ورود و خروج کالا، افراد مقیم خارج از کشور حق دارند فقط یک بار سوغاتی و هدیه دریافت کنند. آنهم کالاهایی از قبیل سبزی خشک، خشکبار و پوشاک به ارزش پانصد تومان. و صنایع دستی جمعاً به ارزش ۱۵۰۰ تومان، فیلم، نوار صوتی و تصویری، کتاب و مطبوعات (با اجازه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی) به ارزش ۱۵۰۰ تومان. میزان اشیایی که افراد مقیم خارج کشور حق ارسال آن را به داخل دارند، یکبار در سال و آنهم کمتر از ۲۰ هزار ریال می باشد.

شکایت بیمه لویدز علیه

ایران و عراق

به گزارش خبرگزاری کویت از لندن شرکت بیمه لویدز قصد دارد ایران و عراق را به هلت حمله این دو کشور به کشتیهای بازرگانی در

خلیج فارس تحت تعقیب قانونی قرار دهد.
روزنامه "لویدز لیست" ارگان شرکت بیمه لویدز در شماره ۲۱ اردیبهشت خود با انتشار گزارشی، خبر مربوط به پیگیری شکایت علیه ایران و عراق را تایید کرد و نوشت که "ریچارد اتویت" مشاور حقوقی شرکت بیمه مسئولیت طرح دعوی علیه ایران و عراق را عهده دار شده است.

بر اساس گزارش "لویدز لیست" از سال ۱۹۸۰ آغاز جنگ تا نکرها در خلیج فارس، ۵۱۵ کشتی بازرگانی توسط ایران و عراق هدف حمله قرار گرفته و آسیب دیده اند. خسارت وارده به این کشتی ها، حدود یک میلیارد پوند انگلیسی برآورد شده است که نیمی از مبلغ خسارت بر عهده بیمه لویدز می باشد.

از میان دیگر رویدادها

* سومین دوره فعالیت مجلس اسلامی از روز شنبه هفتم خرداد با قرائت پیام آیت الله خمینی آغاز شد. در اولین روز فعالیت مجلس خامنه ای، اردبیلی، موسوی نیز حضور داشتند. یک روز بعد از گشایش، ۲۲۷ نماینده حاضر در جلسه، هیات رئیسه سومین دوره مجلس را انتخاب کردند. در این انتخابات هاشمی رفسنجانی برای سومین بار با ۲۲۳ رای موافق در سمت ریاست مجلس ابقا شد و کربوبی سمت نایب رئیس یافت. مجموع نمایندگان مجلس ۲۷۰ نفر است.

* هیات دولت در جلسه روز یکشنبه ۸ خرداد تصمیم تازه ای در مورد فروش بلیط پروازهای بین المللی شرکت هواپیمایی اتخاذ کرد. جزئیات مصوبه جدید هنوز انتشار نیافته است. سیاست فروش ارزی بلیط پروازهای خارجی شرکت هواپیمایی از اسفند سال گذشته آغاز شد. این سیاست در فاصله کوتاه شمار مسافران هواپیمایی را کاهش داد و برخلاف انتظار دولت لطمه ارزی شدید نیز همراه داشت.

ایتالیا -

ششمین گنگره سراسری
«دمکراسی پرولتاریا»

ششمین گنگره سراسری «دمکراسی پرولتاریا» از چهارم تا هشتم ماه مه در شهر ریوادلگارد (شمال ایتالیا) برگزار گردید.

گنگره که کمی پس از شهادت ابوجهاد - از رهبران سازمان آزادیبخش فلسطین - برگزار گردید، با گرامیداشت یاد وی و سخنرانی نماینده سازمان آزادیبخش فلسطین در ایتالیا آغاز به کار کرد.

مباحث گنگره پیرامون مبارزه برای صلح جهانی، نجات طبیعت، دفاع از محیط زیست، علیه انرژی هسته‌ای، تضاد اساسی در جامعه سرمایه داری، مکانیسم دوره‌ای نمودن شرکت کادرهای رهبری در لیست کاندیداهای پارلمان و دفاع از جنبش‌های آزادیبخش پیش رفت.

فدائیان خلق از جمله مدهوین گنگره بودند که با پیامی همبستگی خود را با برگزارکنندگان آن اعلام داشتند.

فدائیان خلق در ایتالیا از طریق برگزاری میز کتاب، نمایش پوسترهای ضد جنگ و اختناق، جمع‌آوری امضا در دفاع از جان زندانیان سیاسی و ارائه مدارک افشاگرانه درباره جنایات رژیم خمینی به نمایندگان و میهمانان خارجی، شرکت کنندگان را در جریان اوضاع سیاسی و اجتماعی ایران قرار دادند.

در این گنگره ۶۷۰ نماینده از سراسر ایتالیا حضور داشتند. رفیق جوانی روسوسپنار رهبر دمکراسی پرولتاریا به همراه رفیق ماریو کاپانا از پایه گذاران این حزب و سایر اعضای کادر رهبری ضمن استقبال گرم از شرکت فدائیان در گنگره، فراخوان سازمان در قبال پایان بخشیدن به جنگ ایران و عراق و نجات جان زندانیان سیاسی را مورد پشتیبانی قرار داده و به نشانه تأیید آن امضا کردند.

این گنگره با صدور قطعنامه‌ای در مورد فاجعه بمباران شیمیایی حلبچه، رژیم عراق را شدیداً محکوم کرد.

تظاهرات ایرانیان علیه تروریسم
جمهوری اسلامی

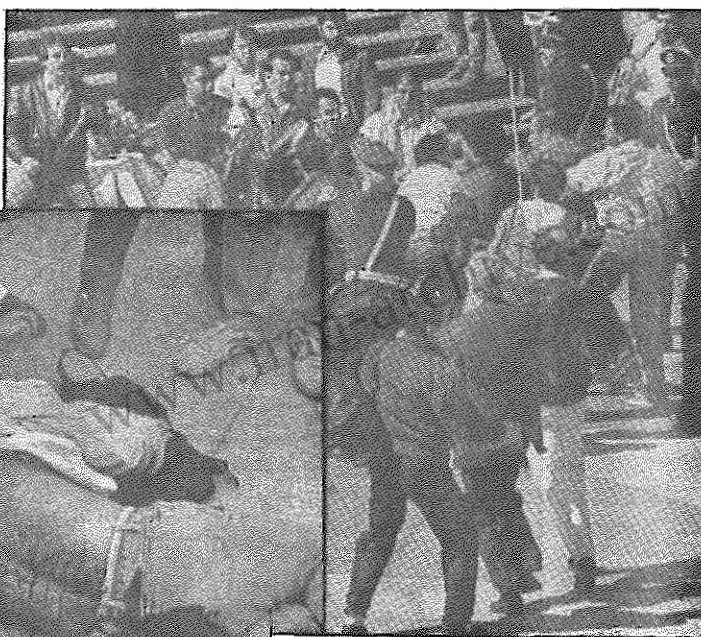
سوئد

همانگونه که در شماره پیش نشریه گزارش کردیم، روز جمعه ۱۳ ماه مه در نتیجه فاجعه آفرینی چاقوکشان حزب‌اللهی در سوئد، سه تن از ایرانیان مبارز به شدت مجروح و یکی از آنان در آستانه مرگ قرار گرفت. بربرمنشی چاقوکاران خمینی خشم و انزجار ایرانیان آزاده و همه نیروهای دمکرات این کشور را برانگیخت.

روز دوشنبه (۲۶ اردیبهشت) ۱۶ ماه مه بیش از صد تن از پناهندگان و مهاجرین هوادار

نیروهای انقلابی میهن ما با برپایی یک تظاهرات در مقابل پارلمان سوئد، مردم و نمایندگان مجلس سوئد را به اقدام مشخص علیه چاقوکشان طرفدار خلیفه جماران دعوت کردند. تظاهرکنندگان همچنین خواستار حفاظت جان پناهندگان و مهاجرین ایرانی و بستن لانه ترور جمهوری اسلامی در سوئد شدند.

عکس‌ها صحنه‌هایی از فاجعه آفرینی روز جمعه را نشان می‌دهند.

با تهاجم چاقوکشان حزب‌اللهی، یک ایرانی به خون در فلطید

آلمان فدرال

روز شنبه ۲۴ اردیبهشت چند خیابان شهر فرانکفورت در آلمان فدرال صحنه یکی از نمایش‌های فریبکارانه رژیم بود. ایادی رژیم به جمع‌آوری تعدادی از حزب‌اللهی‌های ترک، افغانی و عرب هوادار خمینی پرداختند تا به مناسبت «روز جهانی قدس» برای «قدس» دل بسوزانند! وقتی صف طرفداران حکومت اسلامی به حرکت درآمد، گروهی ایرانی مبارز نیز کوشیدند با راهپیمایی به موازات حزب‌اللهی‌ها عمل فریبکارانه آنها را افشا کنند. اما پلیس از حرکت ایرانیان جلوگیری کرده و آنها پس از نیم ساعت توانستند از حلقه محاصره پلیس رهایی یابند. پس از آن هموطنان مبارز ما مجدداً در محل دیگری گرد آمدند و با شعار مرگ بر خمینی خشم و نفرت خود را نسبت به جمهوری اسلامی ابراز داشتند. در این محل بر اثر درگیری پلیس با ایرانیان یکی از هموطنان ما مجروح شد.

شده، تغییراتی در برنامه و اساسنامه حزب به عمل آمده است. هدف این تغییرات، تقویت دمکراسی درون حزبی است. گروس دبیرکل جدید حزب سوسیالیست کارگران مجارستان در کنفرانس اظهار داشت رهبری پیشین حزب دچار خطاهایی جدی شده است. وی اظهار امیدواری کرد حزب بتواند مسائل موجود را حل کند.

در کنفرانس، ۳۵ تن از اعضای کمیته مرکزی جای خود را به اعضای جوانتر دادند، شمار اعضای دفتر سیاسی از ۱۳ به ۱۱ تن کاهش یافت.

شرایط رشد هم‌مقی (انتسوی) اقتصاد بهبود یافته، اما چرخشی که ضروری است، رخ نداده است. کارولی گروس که تا انتخاب نخست‌وزیر جدید به طور موقت ریاست دولت را همچنان برعهده خواهد داشت، اعلام کرد برای قلمبه بر قروض خارجی ۱۸ میلیارد دلاری مجارستان سیاست صرفه‌جویانه‌ای به اجرا گذاشته خواهد شد. وی خاطرنشان کرد مصوبات کنفرانس کشوری، تغییر تصمیمات گنگره ۱۳ حزب محسوب می‌شود. در کنفرانس، سندی به تصویب رسید که در آن از نقش حزب تعریف جدیدی ارائه

کنفرانس کشوری

بقیه از صحنه آخر سمت دبیرکل جدید حزب کمونیست‌های یانوش کادار که برگزیدند. یانوش کادار که نزدیک به ۳۲ سال رهبری حزب را برعهده داشت، به سمت صدر افتخاری حزب انتخاب شد. یانوش کادار در گزارش خود به کنفرانس بیلانی از نتایج حاصله در کار حزب و دولت پس از گنگره سیزدهم ارائه داد و به مسائل اصلی ساختمان سوسیالیسم تا گنگره ۱۴ در سال ۱۹۹۰ پرداخت. وی گفت

انتصاب نخست وزیر جدید افغانستان

دکتر نجیب‌الله رئیس‌جمهور افغانستان، حسن شرق را که تا پیش از این معاونت نخست‌وزیر را بر عهده داشت، به سمت نخست‌وزیر جدید منصوب کرد. سلطان‌علی کشته‌مند برای هم‌ده‌دار شدن سمت دبیری کمیته مرکزی حزب دمکراتیک خلق افغانستان از نخست‌وزیری کناره گرفت.

به گزارش خبرگزاری باختر، در روز یکشنبه ۸ خرداد مجلس شورای ملی افغانستان برای نخستین بار تشکیل جلسه داد. قرار است شرق نخست‌وزیر جدید کابینه خود را به مجلس معرفی کند.

وزارت خارجه افغانستان اعلام کرد دولت پاکستان قراردادهای ژنو در مورد حل مسائل پیرامون افغانستان را نقض میکند. در بیانیه وزارت خارجه افغانستان آمده است انتقال فزاینده اسلحه و مهمات از پاکستان به خاک جمهوری افغانستان، ناقض سند های امضا شده در ژنو است. در این مورد، دولت افغانستان یک یادداشت رسمی به گروه کار سازمان ملل برای نظارت بر اجرای قراردادهای ژنو تسلیم کرد. خبرگزاری افغانی باختر گزارش داد این دومین یادداشت افغانستان به سازمان ملل در این مورد بود. ژنرال فلانندی راثولی هلمینن که ریاست

گروه مربوطه سازمان ملل را بر عهده دارد، در هفته گذشته به اسلام‌آباد سفر کرد.

ژنرال الکسی لیبسیچف، رئیس بخش سیاسی ارتش شوروی طی یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد تا اول ماه مه سال جاری در افغانستان ۱۳۳۱۰ نفر از شهروندان شوروی کشته، ۳۵۴۷۸ تن مجروح و ۳۱۱ نفر ناپدید شده‌اند. وی افزود از آغاز خروج نیروهای شوروی از افغانستان، ۹۵۰۰ نظامی و در حدود ۱۰۰۰ دستگاه تجهیزات و وسایط نقلیه از افغانستان خارج شده‌اند. در این کنفرانس مطبوعاتی یولی وورونتسوف معاون وزارت خارجه شوروی اعلام کرد خروج نیروها از افغانستان بدون دشواری ادامه دارد. وی گفت آخرین واحدهای خارج شده از ناحیه جلال‌آباد وارد خاک شوروی شده‌اند. وورونتسوف از همه امضاکنندگان قراردادهای ژنو خواست به تعهدات خود پایبند بمانند.

در هفته گذشته همچنین مارشال آخرومیف رئیس ستاد ارتش شوروی اعلام کرد تاپیش از آغاز خروج نیروهای شوروی از افغانستان، ۱۰۵۳۰۰ نظامی شوروی در این کشور مستقر بوده‌اند.

نیروهای ویتنام از کامبوج خارج خواهند شد

در یک کنفرانس مطبوعاتی در هانوی اعلام شد تا پایان سال ۱۹۸۸، ۵۰ هزار نظامی ویتنامی کامبوج را ترک خواهند کرد. دولت ویتنام در بیانیه خود از تلاشها برای حل سیاسی مسئله کامبوج اعلام پشتیبانی کرد و افزود اگر این تلاشها به نتیجه بیانجامد، خروج کلیه نیروهای ویتنامی از کامبوج که قرار است تا سال ۱۹۹۰ صورت پذیرد، سریع‌تر انجام خواهد گرفت.

در بیانیه ویتنام آمده است خروج ۵۰ هزار نفر نیروی ویتنامی از کامبوج در ژوئن ۱۹۸۸

آغاز می‌شود. بیانیه می‌افزاید باند جنایتکار پول‌پوت کماکان مانع اصلی بر سر راه حل سیاسی محسوب می‌شود. دولت ویتنام همچنین اعلام کرد تا پایان سال ۱۹۸۸ فرماندهی نیروهای ویتنامی در کامبوج به ویتنام فراخوانده خواهد شد و نیروهای باقی‌مانده ویتنامی تحت فرماندهی ستاد ارتش کامبوج قرار خواهند گرفت. تاکنون ۲۰ هزار سرباز ویتنامی کامبوج را ترک کرده‌اند. خروج نیروهای ویتنامی از کامبوج از سال ۱۹۸۲ آغاز شده است.

ریگان وارد مسکو شد

بعد از ظهر روز یکشنبه ۲۹ ماه مه، ریگان رئیس‌جمهور آمریکا برای یک دیدار پنج روزه وارد مسکو شد. در مورد نتایج این دیدار در شماره آینده گزارش خواهیم داد.

ناظران در آستانه سفر ریگان به مسکو خاطرنشان کردند نتایج گفتگوها نه قرارداد مشخصی در مورد خلع سلاح، بلکه ارائه بیانی از روندی که تا به حال در مناسبات دو کشور طی شده است و نیز طرح مسیر آینده در گفتگوهای خلع سلاح خواهد بود. همچنین بحرانهای منطقه‌ای مانند مسئله خاورمیانه، جنگ ایران و عراق و افغانستان در دستور مذاکرات قرار دارد.

ریگان در فرودگاه مسکو مورد استقبال آندره گرومیکو صدر هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد شوروی قرار گرفت و سپس از فرودگاه برای مذاکره با میخائیل گارباچف دبیر کل حزب کمونیست اتحاد شوروی به کاخ کرملین رفت. این، چهارمین دیدار گارباچف و ریگان و نخستین سفر ریگان به اتحاد شوروی است.

دعوت به اعتراض ملی از سوی اتحادیه کارگری آفریقای جنوبی

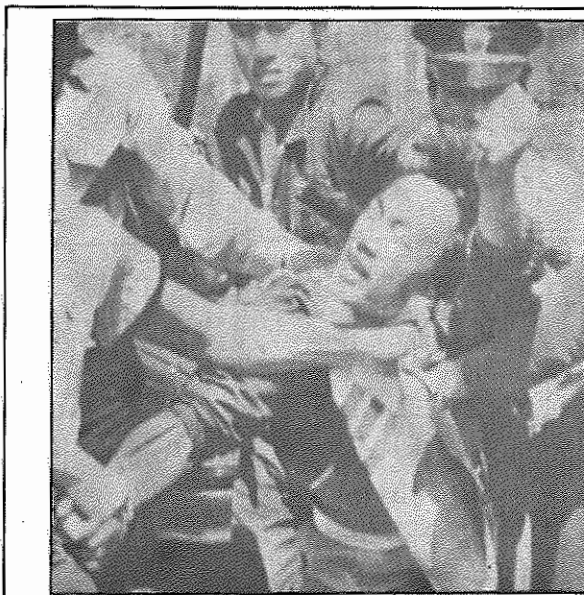
بزرگترین اتحادیه کارگری آفریقای جنوبی (کوساتو) از ۷۵۰ هزار عضو خود دعوت کرد در روزهای ۶ تا ۸ ژوئن، در یک اعتراض ملی سه روزه علیه دولت پرتوریا شرکت کنند. این اعتراض، به انگیزه طرح رژیم آپارتاید برای تغییر قوانین کار صورت می‌گیرد. قرار است طبق مقررات جدید، تکرار یک اعتصاب در مدت کمتر از ۱۲ ماه با "انگیزه واحد یا کمابیش واحد" ممنوع شود. همچنین رژیم قصد دارد اعتصاب به نشانه همبستگی با یک اعتصاب دیگر را ممنوع کند. دولت آفریقای جنوبی در طرح خود در صدد است خساراتی را که در نتیجه اعتصابهای "غیرقانونی" به کارفرمایان وارد می‌شود، از اتحادیه‌های کارگری طلب کند.

ورود نیروهای سوری به بیروت

در روز جمعه گذشته نیروهای سوری وارد چند محله جنوب بیروت شدند. ورود نیروهای سوری به جنوب بیروت بدون برخورد و مقاومت مسلحانه صورت گرفت.

اقدام دولت سوریه به اعزام نیرو به جنوب بیروت، پس از سه هفته درگیری مسلحانه میان افراد امل و حزب الله صورت گرفت. در این درگیری‌ها حداقل ۲۲۰ تن کشته و در حدود ۸۵۰ نفر مجروح شدند. ورود نیروهای سوری در چارچوب موافقت‌نامه چهار جانبه میان سوریه، جمهوری اسلامی، امل و حزب الله است که پنجشنبه گذشته حاصل شد.

خبرگزاری‌ها گزارش دادند حزب الله لبنان توانست در زدو خورد های بیروت، ۹۰ درصد مناطق جنوب شهر را تحت کنترل خود در آورد. با ورود نیروهای سوری، همه شبه نظامیان خیابان‌ها را ترک کرده‌اند.

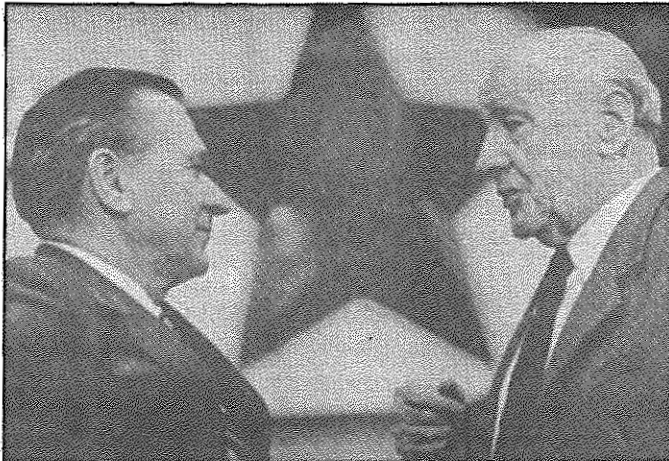

نیک دانشجو در سئول پایتخت کره جنوبی علیه حضور نظامی آمریکا در کره اعتراض می‌کند. همانگونه که در شماره گذشته گزارش دادیم، دانشجویان باحمله به سفارت آمریکا در سئول علیه حضور نظامی آمریکا و برای وحدت کره دست به تظاهرات زدند. پلیس باحمله به تظاهرات آن را متفرق کرد.

کنفرانس کشوری حزب کمونیست های مجارستان

گشایش یافته بود، به پایان رسید.
۹۸۶ نماینده در این کنفرانس،
کارولی گروس نخست وزیر را به
بقیه در صفحه ۱۴

در هفته گذشته کنفرانس
کشوری حزب سوسیالیست
کارگران مجارستان که در روز
جمعه ۲۵ ماه مه در بوداپست

کارولی گروس، ۵۷ ساله (سمت چپ) به جای یانوش کادار به سمت
دبیر کل حزب سوسیالیست کارگران مجارستان برگزیده شد

برای اشتراك نشریات «کار» و «اکثریت» در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده
و همراه با معادل بهای اشتراك، تمپرستی و یارسید بانکی
پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	شش ماهه
مارك ۱۳	مارك ۱۱	☐	
» ۲۴	» ۲۱	☐	يك ساله

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	سه ماهه
مارك ۳۰	مارك ۲۷	☐	
» ۵۸	» ۵۲	☐	شش ماهه
» ۱۱۵	» ۱۰۲	☐	يك ساله

آدرس کامل (لطفا خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO. 209
MONDAY, 30 MAY, 88

حساب بانکی:
AUSTRIA - WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

آدرس:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

یا جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید

منتشر شد

مقاله مزبور یادداشت هایی
است درباره اقتصاد ایالات متحده
آمریکا و نوشته و ریچالف است.
سرمایه داری در تنگنای بهران
ساختاری

مقاله فوق نوشته ای از
کریگوری پیروکف اقتصاددان و
رئیس بخش در موسسه جنبش
بین المللی طبقه کارگر فرهنگستان
علوم اتحاد جماهیر شوروی
سوسیالیستی است.

- تمرکز تولید و سرمایه در ایران
در سال های ۱۳۵۰-۱۳۴۰

مقاله فوق توسط خانم نینا
محمدوا کارمند علمی انستیتوی
شرق شناسی آکادمی علوم اتحاد
شوروی نوشته شده است. مقاله
مزبور در کتاب «ایران، مسایل
رشد اقتصادی و اجتماعی در
سال های ۷۰ - ۱۹۶۰» (چاپ
مسکو - ۱۹۸۰) درج شده است.
کتاب نامبرده شامل
مجموعه مقالات ایران شناسان
اتحاد شوروی در مورد تحولات
ایران طی سال های ۵۰-۱۳۴۰
است.

شماره نخست از سری
کتاب های «مسایل اقتصادی جهان
معاصر» از سوی انتشارات
سازمان فدائیان خلق ایران
(اکثریت) منتشر شد. این شماره
سه بخش «سوسیالیسم، مسائل و
دورنماها»، «در کشورهای
سرمایه داری» و «اقتصاد
ایران» را شامل می شود. در
بخش های سه گانه آن مقالات زیر
به چاپ رسیده است:

۱- کاپیتال و جهان معاصر

این مقاله توسط کورت هاگر -
عضو هیات سیاسی و دبیر
کمیته مرکزی حزب سوسیالیست
متحده آلمان نوشته شده است.

۲- وظایف حزب برای نو سازی اساس مدیریت اقتصادی

این مطلب تزیهای گزارش
میخائیل گارباجف دبیرکل کمیته
مرکزی حزب کمونیست اتحاد
شوروی در پلنوم کمیته مرکزی
حزب کمونیست اتحاد شوروی در
ژوئن ۱۹۸۷ را شامل می شود.

۳- سرمایه داری در دنیای به هم پیوسته

مقاله
نوشته

س. پریماکف
است و از نشریه
کمونیست شماره
۱۳۰ سال ۱۹۸۷
برداشته شده
است.

۴- اقتصاد غرب بر سردر واهی

مطلب فوق از
روزنامه پرودا
۱۶ فوریه ۱۹۸۷
ترجمه شده
و نوشته

پروفسور س.
منشیکف است.

در مرکز

تضادهای ژرف

مسایل اقتصادی جهان معاصر

- «کاپیتال و جهان معاصر»
- تزیهای پلنوم ژوئن ۱۹۷۸ کمیته مرکزی
ح.ک.ا.ش
- «سرمایه داری در دنیای به هم پیوسته»
- تمرکز تولید و سرمایه در ایران
در سال های ۱۳۵۰-۱۳۴۰

شماره ۱

در این شماره

در صفحه ۱۱

• بیانیه علیه جنگ ایران و عراق

• کودکان آینده جهانند، جهان با آینده خود چه می کند؟

در صفحه ۷

• آوازده جوان رقصی «دو لب»

در صفحه ۲

شعری از رستم مقصدی